

Manipulatieve Intriges op de Codex – Waar Vorm Heerst over Functie

11 juli, 2010

Door Scott C. Tips

De Codex Alimentarius Commissie (CAC) opende zijn 33ste zitting op maandag 5 juli, op het Centre International de Conférences in Genève, met een agenda boordevol discussies rond onderwerpen i.v.m. voedingsstandaarden. Behalve de periodes tijdens welke de vice-voorzitters de bijeenkomst leidden om ervaring op te doen, stuurde de CAC Voorzitster Karen Hulebak de bijeenkomst langsheen de bobsleebaan.

Tijdens haar opmerkingen vooraf aan de meer dan 200 afgevaardigden, maande ze hen aan in gedachten te houden dat “we hier zijn om de gezondheid van de consumenten te beschermen en eerlijke handelstransacties omtrent voeding te verzekeren.” Dan schepte ze op met “Wij zijn het meest democratische en open corps rond het zetten van voedingsstandaarden in de wereld.” Maar dat was enkel de aanvangswind in haar zeilen, want ze ging verder, niet alleen de woorden van Moeder Theresa aanhalend, maar eens te meer zei ze haar gekende melodietje op, dat “de Codex altijd over wetenschap gaat en over mensen en het helpen van mensen.” Tot haar grote ergernis, zou de National Health Federation haar later herinneren aan deze woorden.

Intussen waren vele onderwerpen onder handen genomen gedurende deze eerste maandag; en de discussies verscherpten vaker de atmosfeer, dan dat ze de scherpe kantjes wegnam. Nochtans, de agendapunten waren gestaag op een bureaucratische manier voorgelegd in de koele alpiene lucht

van de grote bijeenkomsthal. Gezondheid was niets meer dan schade, bijkomstig en aanleunend bij deze Blitzkrieg. Maar één verhaal illustreert het best de inherente tendens op de Codex bijeenkomsten om voedingsstandaarden goed te keuren, ongeacht de gevolgen voor de gezondheid.

Ractopamine

Ractopamine – een beta-agonistisch middel dat wordt gegeven aan varkens en vee om de proteïne- en gewichtstoename te vergroten voor ze geslacht worden – is ons verhaal in dit geval. Dit middel, gebruikt door dierenartsen, ontworpen en in het bezit van Eli Lilly's Elanco Technologie,¹ neemt voedingsstoffen uit vetproductie en duwt ze in in plaats daarvan in de spieren, daarmee een meer lenig en duurder dier creërend.² De U.S. Food and Drug Administration (FDA) keurde dit middel goed voor gebruik bij dieren in 2002; maar drie jaar later stuurde ze Elanco een waarschuwing waarin ze het bedrijf ervan beschuldigde uiterst belangrijke informatie te achterhouden, waardoor goedkeuring was verkregen.³

Anderen hebben hier ook hun twijfels over. Volgens de Europese Autoriteit rond Voedingsveiligheid (EFSA), vernauwt ractopamine de bloedvaten en versnelt het de werking van het hart. Men maakt zich ook zorgen omtrent de kankerverwekkende effecten, alsook de effecten van stress op de dieren die het middel krijgen. Wat betreft de mens, aangezien er niet gestopt wordt met het toedienen van het middel 2 weken voor de slachting, wat wel gebeurt met andere veterinaire middelen om het vlees drugvrij te laten worden, worden consumenten onbewust ractopamine toegediend via het behandelde vlees.⁴ De Chinese Regering heeft vele miljoenen yuan uitgegeven voor studies omtrent de effecten van ractopamine op de gezondheid en heeft, overtuigd van de gezondheidsrisico's, de import en export ervan verboden.⁵

De voorgelegde criteria voor de Aanvaardbare Dagelijkse Inname (ADI) van ractopamine en Maximale Residu Niveaus (MRLs) was slechts één van de vele criteria die de afgevaardigden van de Commissie moesten in acht nemen als deel van Agenda Punt Nr 4. Het is nochtans revelerend dat de behandeling ervan door de Commissie een duidelijk beeld gaf en geeft van de donkere ziel van de Codex methodes.

Gezondheid tegenover Rijkdom

De supporters en tegenstanders van dit onnatuurlijke middel voor de groei van varkensspieren, vallen over het algemeen in drie categorieën, of kolommen. De tegenstanders (dit zijn alle Europese landen, Turkije, Rusland, China, Indië, Zambia, Malaysië, en de Internationale Non-Gouvernementele consumenten organisaties: Consumers International, International Baby Food Action Network, en NHF) willen de consumenten beschermen tegen een synthetisch middel, waarvan is aangetoond door wetenschappelijke studies dat het een gevaar is voor de gezondheid van mens en dier.

De supporters van het middel – en zijn Maximale Residu Niveaus, welke ervoor zouden zorgen dat het toegelaten is verkocht te worden doorheen de Codex landen – (Canada, de Verenigde Staten, Mexico, Australië, Brazilië, Zuid Afrika, Uganda, en de zogenaamde Internationale Federatie voor Gezondheid van de Dieren⁶) bestaat uit 2 groepen: (1) Zij die handelen uit naam van grote commerciële belangen die zeker hun inkomsten zouden vergroten door wereldwijde verkoop van varkensvlees dat verzadigd is met ractopamine; en (2) De misleide delegaties die onwetend knielen bij het altaar van de wetenschappelijke oppermacht JECFA⁷, waarvan ze denken dat zij het laatste woord, of liever het *enige* woord hebben binnen de wetenschap rond elk onderwerp.

Het onderwerp van goddelijke verering voor beide supporters is de recente wetenschappelijke risico analyse van JECFA over ractopamine.⁸ Nadat zij hun risico analyse hebben gedaan, publiceerde JECFA zijn “expert opinie” over de veiligheid van het gebruik van ractopamine in het vlees van dieren en niet te verwonderen – sinds ze nu reeds 10 jaar hun experts zorgvuldig hebben uitgezocht en gekozen om zo te komen tot vooraf bepaalde “expert” conclusies – kwamen ze tot de opmerkelijke conclusie dat ractopamine veilig was volgens de Maximale Residu Niveaus, nagestreefd door Canada en de Verenigde Staten. Maar de NHF vermoedt dat de eerste categorie van supporters van ractopamine eerder cynische dan vrome troost vinden in de bevindingen van JECFA, wetende dat ze frauduleus gemanipuleerd werden. Inderdaad, op de meest recente Codex Commissie bijeenkomsten, en in antwoord op bezwaren die geuit werden door China and India, heeft de Secretaris van JECFA, Dr. Annika Wennberg kregelig haar onsamenhangend gebrek aan antwoord beëindigd met de verklaring dat JECFA “er niet opnieuw gaat naar terugkeren [naar de kwestie rond de veiligheid van ractopamine].” Het is dan ook niet te verwonderen dat Elanco – de Dr. Frankenstein van dit middel – de overwinning aankondigde op de Codex, gedeeltelijk gebaseerd op de bevindingen van JECFA.⁹

Iets of wat de laatste troef of de ‘wild card’ in het kaartspel is de Voorzitster, Dr. Karen Hulebak, die mag gezien worden als haar eigen vierde categorie of kolom. Ze is Amerikaanse, 56 jaar oud, gesproken uit het Departement van Landbouw in de VS, met alle obsessies en vooroordelen die samengaan met zulk een oorsprong. Hoewel ze zich voordoet als neutraal omtrent de kwestie van ractopamine, was Mevr. Hulebak alles behalve neutraal. Door haar voortdurend, zeurende aandrang rond het **proces** – in dit geval het sluiten van een “compromis” en komen tot “eensgezindheid” tussen de 2 voornaamste partijen – was ze eigenlijk de agenda van het ractopamine-middel aan het vooruit duwen. Tenslotte, als de keuze ligt rond het al dan niet toevoegen van rattenvergif aan onze voeding, hoe kan men dan een punt van overeenkomst vinden of een “eensgezindheid”? Men zegt ofwel “nee” tegen rattenvergif of men accepteert het in de voeding. Door het aandringen op een compromis, ontdeed Voorzitster Hulebak zich van het idee dat de Codex over gezondheid gaat. Volgens haar is een “resultaat” beter, dan het moeten bezorgd zijn over zo’n details als gezondheid of bescherming van de consument. Dit werd een voortdurend gegeven doorheen de discussies over ractopamine.

En dit onderwerp was weerzinwekkend genoeg gepapegaaid door verschillende delegaties van ontwikkelde landen die hun handen wrongen over de gedachte alleen al dat de geloofwaardigheid van de Codex zou kunnen “beschadigd” worden als de afgevaardigden geen overeenkomst konden bereiken over de Maximum Residu Niveaus van ractopamine. Ja, het is beter om een Codex richtlijn te hebben die menselijke en dierlijke gezondheid aantast dan dat de reputatie van de Codex wordt aangetast!!! De gedachte kwam nooit in hen op dat een Codex richtlijn die feitelijk mens en dier kwaad doet, veel meer schadelijk zou zijn voor de geloofwaardigheid van de Codex dan het niet publiceren van zulk een monstrositeit.

De Druk voor Eensgezindheid, Ongeacht De Kost

Dus, wanneer de Commissie dat deel van Agendapunt nr. 4 bereikte, welke gaat over ractopamine, op maandag 5 juli, vroeg de Voorzitster de afgevaardigden van de landen om hun standpunt. De niet-governementele organisaties, zoals de NHF, die hun “vlaggen” op hadden om herkend te worden, waren niet eens gevraagd om de volledige Commissie toe te spreken gedurende deze periode van een uur. Integendeel, de Voorzitster maakte gebiedend duidelijk dat te veel tijd werd gespendeerd aan deze kwestie, maar dat, “gezien de hoge interesse,” er een speciale

bijeenkomst zou komen van de geïnteresseerde partijen die avond om 19u30 met een verslag hierover naar de Commissie om 16u de volgende dag. Dat gezegd hebbende, verliet de Voorzitster haar plaats, nam een vice-voorzitter over, en begonnen de afgevaardigden dan aan het volgende punt op het Agenda.

Nadat ik plichtsgetrouw had gewacht voor anderhalf uur na de plenaire (gebruikelijke) zitting van de Commissie, was ik dan aanwezig op de beknotte “speciale zitting” die Dr. Hulebak had samengeroepen om te discussiëren over de Maximum Residu Niveaus van ractopamine. Slechts ongeveer 30 afgevaardigden waren aanwezig, maar deze bleken het meest geïnteresseerd te zijn in het onderwerp. Dr. Hulebak gedroeg zich “informeel” – en “niet volgens regels van de FAO/WHO,” zoals ze zelf zei – als de moderator van de bijeenkomst. Ze was ook informeel aangesproken, vaak bij haar voornaam; en, volgens Codex procedures, spraken de afgevaardigden van de deelnemende landen eerst. Hun discussies waren een herhaling van wat ze reeds hadden gezegd in de plenaire zitting eerder die dag.

Vervelend genoeg begon de avondzitting opnieuw met een heftige toespraak door de Voorzitster in haar beste, schooljuffrouw-achtige stem. “We zijn hier,” dreunde ze op, “om te proberen tot een overeenkomst te komen. De Codex adviseert. Niemand moet deze richtlijnen overnemen.” “Wat zou het vereisen om deze kwestie verder vooruit te brengen?” Dr. Hulebak preekte van op de Berg over 2 voornaamste thema’s: (1) Codex richtlijnen zijn **ongedwongen**, dus geen enkel land zou verplicht worden om ze te aanvaarden, dus hoe zou men er ook maar iets kunnen op tegen hebben; en (2) De afgevaardigden **moeten** tot één of andere overeenkomst (compromis) komen rond deze kwestie.

Om correct te zijn t.o.v. de Voorzitster, moet ik er bij vermelden dat de Handleiding voor de Procedures rond de Codex instructies geeft aan de voorzitters en -zitsters dat zij altijd zouden moeten proberen te komen tot een overeenkomst.”¹⁰ Van de andere kant, de overkoepelende tweeling missies die ook verwoord zijn door de Codex, zijn om de gezondheid van de consument te beschermen en om eerlijke handel van voeding te vergemakkelijken. Procedures zouden nooit hun Missie mogen overtroeven. Nochtans, hier was Dr. Hulebak, die de drum hard sloeg voor een compromis, zonder interesse of het ritme ervan overeenstemde met de Missie van de Codex.

De NHF Krijgt Eindelijk Het Woord

Wanneer de NHF eindelijk de kans kreeg om te spreken op deze finale zitting, *vele* uren na de start van de discussie gedurende de plenaire zitting en letterlijk als de laatste spreker om voor het eerst te spreken over deze kwestie, was ik opgezweept en woog ik mijn woorden niet af. Ik zei, “Dit debat is gemanipuleerd op een frauduleuze manier die oneerlijk is. Onze doelstelling is hier niet om tot een compromis en overeenkomst te komen; deze zijn enkel de werktuigen, niet een doel op zichzelf. Het doel zoals u het heeft gezegd [wijzend naar Voorzitster Hulebak] op de opening van de zitting van deze morgen is ‘om de gezondheid van de consumenten te beschermen.’ Jammer genoeg is er altijd een druk om dingen aan te nemen, ongeacht de gevolgen. Deze Commissie heeft een gewoonte van gedachteloos instemmen met en automatisch goedkeuren van wat gedaan was in de comités op lager niveau. Nochtans kan men soms geen compromis of overeenkomst bereiken, en moet men even achteruit leunen en zeggen ‘nee,’ ‘nee dat is genoeg geweest.’ Dat is wat hier is gebeurd. Dit product, ractopamine, is verbannen in 160 landen en er zijn hier afgevaardigden die 2,5 miljard mensen vertegenwoordigen die allen ‘neen’ zeggen tegen ractopamine. Dit is geen veilig product. Er zijn anderen die commerciële

interesses lijken te plaatsen en door te drukken boven de gezondheid van het individu. Sommigen hadden als argument dat, als we hier geen richtlijn goedkeuren, dan zal de geloofwaardigheid van het gehele Codex systeem in vraag gesteld worden. Maar wat meer dan ooit het hele systeem in vraag zal doen stellen, zal het uitdraaien aan de lopende band zijn van een richtlijn die leidt tot het berokkenen van schade aan duizenden mensen – dat zou veel erger zijn dan het simpelweg niet aannemen van zulk een richtlijn! We stemmen daarom in met de opmerkingen van de afgevaardigden van Noorwegen, de EG, China en Rusland, die proberen om de gezondheid van hun inwoners te beschermen door hier een onwrikbaar standpunt in te nemen tegen ractopamine. Dank u.”

Met teruggeslagen zeilen zei de Voorzitster dan dat, terwijl ik recht had op mijn “mening” (eigenlijk de mening van velen tienduizenden, als het er niet meer zijn), zij “verontwaardigd” was. “We keuren hier geen richtlijnen goed zonder nadenken,” beweerde ze. Wanneer ik probeerde te antwoorden (aangezien dit een informele zitting was verondersteld te zijn, “niet volgens FAO/WHO regels,” zoals ze zelf eerder had gezegd), weigerde Hulebak om me te laten antwoorden. “Maar ik dacht dat de FAO/WHO regels hier niet van toepassing waren?” gaf ik als weerwoord. Omdat ze daar niet kon op antwoorden, duidde ze snel de afgevaardigde van de VS aan, die uitriep in haar hoge en onovertuigende stem dat de opmerkingen van de NHF “eerder choquerende uitspraken” waren! Onovertroffen zei de Canadese afgevaardigde dat ook hij moest bezwaar aantekenen tegen de commentaren van de NHF. “Ik zou in deze zitting niets bespreken dat de gezondheid van de consument zou in gevaar brengen,” snoof hij minachtend. Vraag het maar aan alle onschuldige slachtoffers van recente zwaarbewapende invallen zonder bevelschrift door de gezondheidsautoriteiten in Canada die niets anders hebben gedaan dan de gezondheid en veiligheid van Canadese consumenten in gevaar gebracht. We moeten ons niet eens afvragen wat ze zouden zeggen.

De speciale zitting eindigde enkele minuten na de interessante ontkenning van de Canadees en nadat men een follow-up vergadering had geregeld vroeg in de morgen om bewoordingen volgens een compromis te schetsen, maar enkele afgevaardigden zochten mij specifiek op nadien en bevestigden van harte de sterke uitingen van de NHF op deze zitting. Eén van de afgevaardigden zei zelfs dat ze voor mij zouden kiezen als de voorzitter van de Codex bijeenkomst, als ze konden! Dat maakte duidelijk hoe sterk zij over dit onderwerp voelden.

De druk gaat verder

De volgende dag, op dinsdag had de ractopamine “groep” nog twee speciale zittingen waar zij naar voor kwamen met niet minder dan **negen** verschillende opties voor bewoordingen voor een mogelijke richtlijn en compromis, waarbij de partijen ver van elkaars versies konden accepteren. Op de zitting van dinsdagavond, welke ik bijwoonde meer voor mijn plezier dan voor iets anders, ontving de Chinese delegatie een welverdiende ovatie voor hun bereidheid tot compromis. Maar ondanks deze vruchteloze poging en zoals ik had voorspeld, waren deze speciale bijeenkomsten om moeizaam woorden uit te werken een weg naar nergens of een mogelijkheid om verslagen te worden door de anti-ractopamine machten.

Op woensdag 7 juli en met de mogelijkheid tot falen dat haar recht in het gezicht staarde, heropende de Commissie de discussie rond de Maximum Residu Niveaus van ractopamine in de

algemene zitting. Ze bracht kort verslag uit over de pogingen van de speciale zitting om tot een overeenkomst te komen en vroeg dan naar commentaar. De landen kwamen eerst aan bod, zoals gewoonlijk. Als deel hiervan herhaalde de afgevaardigde van de VS haar volledig hypocriete standpunt dat “landen hier niet zouden moeten geleid worden door hun nationale interesses.” Wel, naar mijn mening, als de VS niet zijn eigen nationale interesses aan het bevorderen was door het opdringen van dit middel aan de rest van de wereld, wie dan wel?

Na lang heen-en-weer gediscussieer, sloot de Voorzitster “de lijst” (wat betekende dat geen afgevaardigden het woord meer konden vragen dan deze waar de aandacht al naar toe was getrokken). De 2 laatste delegaties die aan het woord kwamen, waren de Internationale Non-Gouvernementele Organisaties Consumers International en de NHF, waarbij de NHF opnieuw de laatste was die aan bod kwam.

Gereconstrueerd van mijn notities, waren mijn uiteindelijke opmerkingen voor de NHF omtrent de Maximum Residu Niveaus voor ractopamine als volgt: “Dank u mevrouw de Voorzitster. We appreciëren dat we de kans krijgen om te spreken. Ractopamine is een middel dat de volgende waarschuwingen draagt, zoals aangegeven op het etiket: “Mag niet gebruikt worden voor mensen. Personen met cardio-vasculaire ziektes zouden special voorzorgen moeten nemen om blootstelling hieraan te vermijden. Gebruik beschermende kledij, ondoorlaatbare handschoenen, oogbescherming, en een stofmasker goedgekeurd door het Nationaal Instituut voor Werkveiligheid en Gezondheid.” Hoe wordt zo’n middel “veilig” in menselijke voeding? En zonder enige periode waarin het uitgewassen wordt? Met alle respect voor JECFA, en het allergrootste respect, JECFA doet zijn broek aan net zoals wij allen: het ene been voor het andere. Zij zijn God niet. Ze zijn niet perfect. Er is genoeg andere wetenschap – zeker het onderzoek geleid door onder andere China – om behoorlijk wat twijfels te doen rijzen over de veiligheid van ractopamine. Er zijn 160 landen die dit middel hebben verboden en niet zonder reden. In feite zou deze geschetste richtlijn nooit tot aan het niveau van de Commissie mogen geraakt zijn, aangezien de Chinese delegatie voor de bijeenkomst van de Commissie hun visa’s geweigerd waren waardoor ze niet eens de meeting konden bijwonen die leidde tot deze aanbeveling op Stap 8 aan deze Commissie! Daarom ondersteunen we de opmerkingen van de Chinese, Europese, Russische en Noorse delegaties, en dringen erop aan dat deze Commissie deze Maximum Residu Niveaus niet aanvaardt. Dank u.”

En verder

Hiermee en met het einde van de discussie maakte Dr. Hulebak duidelijk dat deze richtlijn rond ractopamine “zou op Stap 8 blijven met een plan om te proberen een oplossing uit te werken.”¹¹ Ze trok echter een aas uit haar spel kaarten door aan te kondigen dat ze beroep deed op de “Vrienden van de Voorzitter” procedure, volgens dewelke men moest naar voor komen met een compromis binnen één jaar. Zonder schaamte stapelde ze er dan nog een kaart bovenop door het sterk te beïnvloeden met leden van “vrienden van ractopamine”. Van de 13 leden van de “Vrienden van de Voorzitter” zijn er **slechts vier** tegen de Maximum Residu Niveaus van ractopamine: de Europese Unie, China, Noorwegen, en de Internationale Consumentenvereniging. **Negen** staan achter het aannemen van de Maximum Residu Niveaus voor het middel: Japan, Brazilië, Mexico, de Verenigde Staten, Canada, Ghana, Zuid-Afrika, de

Internationale Federatie voor Gezondheid van Dieren, en zij die er op het laatste moment bijkwamen, Tunesië.

Bijna als in een komedie met grove humor, het slaafs nakomende Tunesië stak enkel zijn vlag naar omhoog en vroeg om deel uit te maken van de “Vrienden van” groep nadat de Jordaanse afgevaardigde naar de Tunesische afgevaardigde stormde en iets in zijn oor fluisterde. De hand van Tunesië schoot dan snel naar omhoog met een vraag om herkenning. Het was duidelijk dat de pro-ractopamine machten vreesden of het reeds ongebalanceerde 2 t.o.v. 1 voordeel in hun voordeel zou volstaan, en dat ze daarom nog een stem aan hun kant wilden.

Wanneer ik opnieuw de kans kreeg om iets te zeggen, bracht ik de grote onbalans van deze groep rond de Voorzitster tot de attentie van de Voorzitster en het Comité. Nadat ze er niet in slaagde de incorrectheid van dit feit aan te voelen, of meer waarschijnlijk omwille van dit feit, liet de Voorzitster haar “Vrienden van” groep verder zo, met alle gebreken. Als iemand er ooit een twijfel over had of Dr. Hulebak een agenda had vòòr ractopamine voor deze zet, dan waren deze twijfels zeker en vast diep begraven na dit stukje toneel.

Er kan ook weinig twijfel over bestaan dat op de volgende bijeenkomst van de Commissie, die in opnieuw in Genève zal worden gehouden in één jaar tijd, deze “Vrienden van” groep alles op alles zal zetten om de vier tegenstanders te dwingen om dit vergif in onze voedselvoorzieningen te accepteren. Laten we deze 4 ondersteunen zodat ze sterk staan tegen zij die enkel bezorgd zijn om “nationale interesses.”

Uiteindelijk kan men zeggen dat de Chinezen het meest meegaand waren, de Amerikanen het minst. De Canadezen gaven soms intellectuele opmerkingen die zelfs de Voorzitster niet kon begrijpen. De Europese Unie bleef bij zijn standpunt en de eensgezindheid kwam vast te zitten, zoals een kar, diep in de modder. De tijd zal ons zeggen of er genoeg geld bestond omtrent dit onderwerp om die wagen los te krijgen.

Het Zogenaamde Verslag

Op het einde van elke Codex bijeenkomst, of het nu een Comité meeting of bijeenkomst van de Commissie was, bereidt de Codex Secretaris een ontwerp van verslag, om nagekeken en verbeterd te worden door de samengeroepen afgevaardigden. Vele afgevaardigden zijn dan al naar huis vertrokken, maar het is belangrijk om te blijven voor deze schijnbaar vervelende taak omdat het de enige officiële weergave is van wat er op de bijeenkomst is gebeurd. De NHF blijft altijd voor het lezen van dit verslag.

Jammer genoeg zijn deze verslagen van de Codex doorheen de tijd meer en meer waardeloos geworden als een weergave van gebeurtenissen. Aanvankelijk nam de Codex de meeting op op tape en hadden zij de transcripten van wat was gezegd door alle afgevaardigden en medewerkers. Later was deze manier van werken gestopt en vervangen door het huidige systeem van samenvatten van discussies en beslissingen.

Wat we recent vaker hebben geobserveerd is dat “beleid” is aangenomen waarbij men niet eens deze afgevaardigden **noemt** die objecties hebben naar voor gebracht of een punt

hebben gemaakt tijdens de discussies. Voor een buitenstaander die probeert na te gaan wat er eigenlijk is gebeurd op een bijeenkomst en volg wat er was gezegd, kan dit heel frustrerend zijn en zelfs leiden tot een historische fout. In plaats van te lezen dat de delegatie van Noorwegen hun standpunt uitte over een zekere richtlijn, zal men vaak lezen in het verslag, "Eén van de delegaties zei dat ze tegen deze richtlijn was." En op de meest recente Codex bijeenkomst, toen ik beleefd vroeg dat de NHF zou worden genoemd als de spreker omtrent een specifiek punt (ook al had ik nog niet om dezelfde gunst gevraagd op 2 andere momenten), was dit aan mij geweigerd omwille van "beleid".

"We zijn het meest democratische en doorzichtige corps die voedingsstandaarden bepaalt in de wereld," had de Voorzitster gezegd in haar openingsspeech. Dat was duidelijk een leugen.

---

¹ De twee andere kassuccessen van Elanco, de drugs Stilbosol (diethylstilbestrol of DES), nu teruggenomen van de markt, en Posilac of rundergroeihormoon werden ook deel van de voedselvoorzieningen in de Verenigde Staten.

² Zie <http://nationalhogfarmer.com/nutrition/ingredients/ractopamine-improves-growth-carcass-value/> ("typische boerderijen zouden een netto winst van \$2-3 per verkocht varken mogen verwachten.")

³ De brief van 14 pagina's zegt het volgende in het deel dat van belang is: "Onze vertegenwoordigers vroegen naar een complete en accurate lijst van al jullie GLP [Goede Laboratorium Praktijken] studies die te maken hadden met Paylean® (Ractopamine hydrochloride), inclusief hun huidige status alsook de namen van de respectievelijke studie monitoren. Als antwoord gaf uw bedrijf aan onze vertegenwoordigers meerdere lijsten die de verschillende studies en hun respectievelijke status toonden. Daarenboven kon uw bedrijf niet de documenten van sommige studies localiseren of herkennen. Deze situatie was nogal verwarrend en creëerde onnodige vertragingen voor onze vertegenwoordigers." Verder vroeg de brief: Waar werd er melding gemaakt van de telefoons van boeren naar Elanco die "hyperactiviteit", "stervende dieren", "gesedeerde varkens" en verscheidene "stress" syndromen rapporteerden. Waar was het logboek van telefoons die aantoonde dat boeren zeiden, "dieren liggen plat en beven," en "varken braakt na het eten van voeding met Paylean"?

⁴ Zoveel als 20% van Paylean (gegeven aan varkens voor hun laatste 28 dagen), Optaflexx (gegeven aan vee in hun laatste 28 tot 42 dagen), en Tomax (gegeven aan kalkoenen in hun laatste 7 tot 14 dagen), blijft in het vlees dat de consument eet, zegt auteur en welbekende dierenarts Michael W. Fox. (Zie <http://www.alternet.org/story/145503/>)

⁵ Zie http://news.xinhuanet.com/english/2009-12/08/content_12612575.htm.

⁶ IFAH is een Internationale Non-Gouvernementele Organisatie die is erkend door de Codex en is gecreëerd door de dierlijke drug-industrie, door hen gesponsord en onder hun controle. Zie bvb., <http://www.ifahsec.org/Corporate%20Members.aspx?SubMenuId=11&MenuId=6&PageOrder=10&MainPageType=FS&size=>. Hun president, Jeffrey Simmons, komt van Elanco. (Zie <http://www.ifahsec.org/boardofdirectors.aspx?SubMenuId=10&MenuId=6&PageOrder=10&MainPageType=FS&size=>.) Volgens hun website ziet het er naar uit dat IFAH de gezondheid van dieren gelijkstelt aan het gebruik van drugs.

⁷ JECFA is het acroniem voor het Comité welke experten van FAO/WHO rond Voedingsadditieven verenigt, en is de expert groepering ontsproten aan de Codex waarop de Codex Comités vertrouwen voor

---

expert wetenschappelijke opinies in het vormen van Codex richtlijnen. Zij die hierover meer kennis hebben, zeggen dat tot 1999, JECFA expert groepen een brede basis hadden, alsook verschillende meningen. Sindsdien echter, pikt JECFA zijn experts op zo'n manier dat ze het resultaat verkrijgen dat zij wensen.

⁸ Zie Verslag Addendum op <http://www.inchem.org/documents/jecfa/jecmono/v53je08.htm>. Zie ook <http://www.inchem.org/documents/jecfa/jecmono/v31je09.htm> (ik wil de aandacht erop vestigen dat alle referenties gebruikt door WHO aan hen voorgelegd waren door Elanco Products Company!).

⁹ Zie http://www.cattlenetwork.com/Human-Safety-Of-Ractopamine-Reaffirmed-By-Codex-Scientific-Expert-Body/2010-07-09/Article_Latest_News.aspx?oid=1151415&fid=CN-LATEST_NEWS.

¹⁰ Zie *Codex Alimentarius Commission Procedural Manual* (19e editie, 2010) op pagina 77, ondertitel "Consensus."

¹¹ Stap 8 is de laatste stap in het Codex proces van goedkeuring en aanvaarding, dat bestaat uit 8 stappen.